

Utassy József

TOMBOL A TAVASZ

Szélben és fényben
tenger hóvirág tüntet
az erdőszélen.

Nyit a tőzike.
Meg-megszagolja szirmát:
szarvas, őzike.

Füzek, fényesek,
szeleburdiak, barnák
ontják a barkát.

Tán el se hinnéd:
megfutamították a
telet a cinkék!

Hólé szivárog.
Hódítják a füvek az
egész világot.

Árad a Tarna.
Gallyat sodor, feketét.
Gyors vize barna.

Vén cinkos a Nap.
Kirajzanak a fényre
férgék, bogarak.

Csupa gólyahír,
csupa kökörösín a rét:
némát szóra bír.

Szántanak, vetnek.
Kankalin-koszorút kap,
Krisztus, kereszted.

Dongók, ódöngők
dörmögnek a virágnak
tavaszköszöntőt.

Méhkas a meggyes.
Nem figyel a kisdiák:
egyest kap, egyest.

De gyűjti pénzét,
s a moziba beváltja:
Király Irénkét!

Tombol a tavasz.
Ám a magvak szívében
irdatlan csönd van.